

Sulcorebutia hoffmanniana (Backbg.) Backbg.

J. Ch. A. Magnin (tekst en foto)

Curt Backeberg heeft de hierbij afgebeelde plant beschreven als *Lobivia hoffmanniana* in 1959 in deel III van zijn "Die Cactaceae". Toch had hij reeds in 1951 het geslacht *Sulcorebutia* opgesteld, waarin hij toen onderbracht (*Sulco*) *Rebutia steinbachii*. Pas veel later, in 1966, deelde Backeberg in zijn "Kakteen lexikon" de plant in bij het geslacht *Sulcorebutia*.

Hoffmann vond oorspronkelijk slechts drie exemplaren van de nieuwe plant in Obrajes in het westen van Bolivia. J. D. Donald geeft later als vindplaatsen aan departement Oruro, Obrajes en Cochabamba, ten noorden van Rio Caine. Het plantelichaam is onvertakt,

2,5-3 cm hoog en tot 4,5 cm in diameter in de cultuur rijk spruitend aan de basis.

Er zijn ca. 24 ribben, geheel opgedeeld in tuberkels. De areolen zijn langwerpig en hebben 11 of meer randdorens die kamvormig zijn geplaatst. De randdorens zijn bruinachtig met een donkere voet, de onderste zijn ca. 3 mm lang, de bovenste zijn langer. De twee middendorens zijn tot 8 mm lang, donkerbruin. Bij de beschrijvingen van Backeberg worden de bloemen als onbekend opgegeven. Ze verschijnen reeds bij kleine planten talrijk aan de basis van de plant. De bloemdoorsnee bedraagt ca. 4 cm, de kleur van de bloemblaadjes verloopt van rood bovenaan tot geel aan de voet. De meeldraden zijn geel.

J. D. Donald houdt deze soort voor een variëteit van *Sulcorebutia krugeri*, doch hij geeft geen geldige naamsverandering.

Het zijn meestal planten die zich eenvoudig laten kweken, snel een overdaad aan bloemen geven en betrekkelijk klein blijven, kortom een ideaal geslacht voor liefhebbers die over slechts weinig ruimte beschikken.

